

2Pa kapitola 31.

[1] Když to všechno skončilo, všechen Izrael, ti, kteří se sešli, vyšli do judských měst a roztržili posvátné sloupy, pokáceli posvátné kůly a pobořili posvátná návrší a oltáře v celém Judsku a Benjamínsku i na území Efrajimově a Manasesově, a to dokonale. Pak se všichni Izraelci vrátili do svých měst, každý do svého území. [2] Chizkijáš zařadil kněze a lévijce do jednotlivých tříd, každého podle přidělené kněžské a lévijské služby, jednak při obětech zápalných a pokojných, jednak při přisluhování, děkování a chválení v branách Hospodinových táborů. [3] Král přispěl ze svého majetku na zápalné oběti, aby byly obětovány ráno i večer, na zápalné oběti ve dnech odpočinku, o novoluních a při slavnostech, jak je předepsáno v Hospodinově zákoně. [4] Také nařídil lidu, obyvatelům Jeruzaléma, aby dávali dary kněžím a lévijcům, aby byli v Hospodinově zákoně pevní. [5] Jak se ta výzva rozšířila, Izraelci přinášeli množství prvotin obilí, moštu, čerstvého oleje, medu i všeho, co se urodilo na poli. Též desátky ze všeho přinášeli v hojnosti. [6] Také Izraelci a Judejci, kteří bydleli v městech judských, odváděli desátky ze skotu a bravu i desátky ze svatých darů, zasvěcených Hospodinu, jejich Bohu. Přinášeli a dávali je na hromady. [7] Začali vše klást na hromady třetího měsíce a skončili sedmého měsíce. [8] Když Chizkijáš a velmožové přišli a spatřili hromady, dobrořečili Hospodinu i Izraeli, jeho lidu. [9] Chizkijáš se kněží a lévijců vypytał na ty hromady. [10] Azarjáš, hlavní kněz z domu Sádokova, mu odpověděl: "Od chvíle, kdy začali přinášet oběť pozdvihování do Hospodinova domu, je jídla do sytosti a ještě hodně zůstává, neboť Hospodin svému lidu požehnal. Tak mnoho toho zůstalo." [11] Chizkijáš proto nařídil připravit v Hospodinově domě komory. Připravili je [12] a pak tam věrně vnášeli oběť pozdvihování, desátek i svaté dary. Nad nimi jako představený byl lévijec Kónanjáš a jeho bratr Šimeí byl jeho zástupce. [13] Jechiel, Azazjáš, Nachat, Asáel, Jerimót, Józabad, Eliel, Jismakjáš, Machat a Benajáš byli dohlážiteli pod velením Kónanjáše a jeho bratra Šimeího podle ustanovení krále Chizkijáše a Azarjáše, představeného domu Božího. [14] Lévijec Kóre, syn Jimny, vrátný u východní brány, byl nad dobrovolnými Božími dary, aby vydával, co pocházelo z Hospodinovy oběti pozdvihování a z velesvatých darů. [15] Jemu k ruce byli Eden, Minjamín, Jéšua, Šemajáš, Amarjáš a Šekanjáš v městech kněžských, aby svědomitě z toho vydávali svým bratřím podle tříd, jak velkému tak malému. [16] Kromě toho i těm mužského pohlaví od tříletých výše, kteří byli v seznamech, každému, kdo přicházel do Hospodinova domu plnit denní úkol svých služebních povinností podle jednotlivých tříd. [17] Kněžské seznamy se pořizovaly podle otcovských rodů, rovněž lévijské, od dvacetiletých výše podle jejich povinností v jednotlivých třídách. [18] Seznamy platily i pro všechny jejich děti, ženy, syny a dcery, pro celé shromáždění, pokud se věrně posvětili, aby byli svatí. [19] Kněží Áronovci, žijící z polí a pastvin svých měst, měli v každém městě jménem uvedené muže, kteří vydávali podíly každému z kněží a každému z lévijců, kdo byl v seznamu. [20] Tak to učinil Chizkijáš v celém Judsku. Činil, co bylo dobré, správné a pravdivé před Hospodinem, jeho Bohem. [21] Při celém, díle, které začal pro službu v domě Božím a pro zákon a přikázání, dotazoval se svého Boha; činil je celým svým srdcem a dílo se mu dařilo.